

даватъ на западъ чакъ до Адрия; отъ тука се изпращатъ къмъ югъ и най-напрѣдъ отъ гърцитѣ ги приематъ додонцитѣ; послѣ слизатъ къмъ Малийския заливъ и прѣминаватъ въ Евбея, дѣто дароветѣ се прѣнасятъ отъ градъ въ градъ чакъ до Каристъ; отъ тука прѣскачатъ Андроъ, защото каристянитѣ ги занасятъ въ Тенось, а теносцитѣ въ Делось. Така тия дарове дохождатъ до Делось, както казватъ делийцитѣ. Първоначално, обаче, хиперборейцитѣ пратили двѣ дѣвойки, които делийцитѣ наричатъ Хипероха и Лаодика, за да отнесатъ свещениците дарове; заедно съ тѣхъ за сигурностъ пратили като съпѫтници петима мѫже отъ съгражданитѣ си; сега тѣ се наричатъ *Перфереи* и се ползватъ въ Делось съ голѣма почитъ. Но понеже изпратенитѣ съпѫтници не се върнали назадъ, хиперборейцитѣ се уплашили, да не би винаги да не се връщатъ пратениците имъ; затова отъ тогава насамъ увиватъ дароветѣ въ пшенична слама и ги донасятъ на границите на земята си, молейки усърдно съсѣдитѣ си, да прѣпратятъ по-нататъкъ на другъ народъ дароветѣ. Така се прѣпращатъ все по-надалечъ и по-надалечъ и най-послѣ достигатъ въ Делось. Азъ зная и другъ обичай, подобенъ на тия свещени дарове; а именно, че тракийскитѣ и пеонскитѣ жени, когато жъртвуватъ на царица Артемида, не поднасятъ дароветѣ си безъ пшенична слама. Така вършатъ тия жени.

34. Въ честь на тия хиперборейски дѣвици, умрѣли въ Делось, делийските дѣвици и юноши си стрижатъ коситѣ. Дѣвойките прѣди свадбата си отрѣзвватъ кѫдица, намотаватъ я на вретено и я поставятъ на гроба имъ. Самиятъ гробъ се намира въ храма на Артемида, като влизашъ въ него отъ лѣва страна; отгорѣ му расте маслина. Делийските юноши пѣкъ увиватъ кѫдицата си около клонче и така я поставятъ върху гроба на хиперборейските дѣвици.

2. Рѣка Истѣрѣ.

IV 48. Истѣръ, най-голѣмата отъ всички намъ известни рѣки, е еднакво голѣмъ и лѣтѣ и зимѣ. Той е първата рѣка на западъ въ скитската страна; толкова голѣмъ става, защото въ него се вливатъ и други рѣки. Особно голѣмъ го правятъ слѣдните рѣки: прѣди всичко петътѣ голѣми рѣки, които текатъ